

Pirtin Viesti

N:o 3 1.10.1978

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

Joukkoristide

Uuden asuntolan tupaantuliaisjuhla 29.10.1978

On syytä kiittää...

Kohtavaaraan on valmistussa viimeisen vuoden 1971 tulipalon jälkeisen jälleerakennusohjelman sisältämä uudisrakennus, opistohenkilökunnan asuntola. Urakkasopimuksen mukainen valmistuspäivämäärä on 30.10.78. Pirtin Viestin lukijat tietävät, ettei tähän tilanteeseen ole päästy helposti. Entisten rakennuslajien hoitamisen kanssa on jo nyt aika ajoittain ollut melkoisia vaikeuksia. Siksi rahoituksen järjestymisen osoittautui tämän jatkohankkeen kohdalla todella pahaksi pullonkaulaksi.

Ratkaisevaksi muodostui, kuten viime numerossa kerrottiin, valtionavustuksen rahoitustien vaitonavustuksen ohjaamisesta tähän rakennustyöhön 180.000 mk:n summaan saakka. Tuon päätöksen perusteella oli sitten paremman edellytykset yrittää saada muikin rahoitus järjestyseen. Siksi haluamme tämän Pirtin Viestin välityksellä vielä kerran lausua lämpimät kiitokset jokaiselle, joka Helsingissä, Joensuussa, Nurmeksessa tai muualla on nähnyt vaivaa tämän opiston kannalta niin ratkaisevan tärkeän asian eteenpäin saattamiseksi. Vaitän, että me täällä Kohtavaarassa osamme tuota vaivannäköä arvostaa.

Samaan kiitettävien joukkoon kuuluvat loppurahoituksen — oikeastaan se merkitsee 520.000 mk:n kokonaiskustannusarviosta lasketuuna lopulta pääosaa rahoituksesta

— hoitaneet Postipankki, Osuuspankki, Yhdyspankki, Kansallispankki ja Säästöpankki. Toivomme että tähän luetteloon voimme vielä lisätä Pohjola-yhtiöiden lainan sekä Postipankin lisälainan, joista toistaiseksi vielä odotamme päätöstä.

Kiitämme myös arkkitehti Eevi Ahoa ja muita suunnittelijoita sekä kaikkia rakennustyötä tavalla tai toisella tehneitä, erityisesti pääura-koitsijaa Rakennusliike Mustonen & Kainulaista.

Myös Sinua Pirtin Viestin lukija, opiston ystävä ja tukija, haluamme tänään kiittää. Huhtikuinen veteomus rakennusrahaston kartuttamiseksi on tähän mennessä tuottanut 17.125,— mk. Tilillepanoilmoitusten saapuminen on joka kerta ilahduttanut mieltä — yhä edelleen niitä on postin mukana tullut. Tiedän, että moni on todella joutunut harkitsemaan ja uuraamaan omastaan. Siksi toivon, että tämä kiitoksemme tavoittaisi jokaisen lahjansa lähettäneen. Oikoon se samalla kehoituksena niille, jotka voisivat oman kortensa kehoon tuoda, mutta eivät vielä syystä tai toisesta ole sitä tulleet tehneeksi!

Raha on siis ollut tärkeä tekijä. Sen voimme näin todeta. Tiedämme silti sen vain välikappaleeksi ei itsetarkoitukseksi. Opiston kannalta toteutuvat nyt sen avulla paremmat asunnot opiston työntekijöille samoin kuin paremmat opiskelumahdollisuudet yhä useammalle nuorelle —

KIITOS! ...ja aihetta toivottaa tervetulleeksi!

TERVE-TULO!

ja vanhemmallekin. Henkilökunnan asuntolan valmistuminenhan merkitsee opiskelija-asuntolan vapautumista kokonaan opiskelijoiden käyttöön. Opiskelumahdollisuuksien tarjoamiseksi, ja nimenomaan kristillisessä hengessä toimivassa kansanopistossa, Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistys pian 40 vuotta sitten opiston perusti.

Opistotyö tarvitsee varojen lisäksi paljon rukousta. Siksi olemme Kohtavaarassa kiitollisia jokaisesta esirukouksesta. Siksi haluamme yhdessä osoittaa kiitoksemme Jumalalle, hyvälle Taivaalliselle Isällemme Hänen kädestään saamme kerran — elokuun 6. päivänä 1971 — saavuvat rounit. Mutta saman käden ohjausta olemme saaneet nähdä ja kokea kaikessa tuon päivän jälkeen tapahtuneessa: entistä ehommassa opistokodin nousemisessa, uusien mahdollisuuksien aukenemisessa ja tämänkin viimeisen uudisrakennuksen valmistumisessa.

Rukoilkaamme, että sanoma Hänestä, kaiken uudeksi luojasta olisi opistossa elävä, vaikuttava ja voimallinen ja että se olisi sitä myös itse kunkin meidän omassa elämässämme.

Kyllikki Tiensuu

Monella lienee vielä mielessä ensimmäinen adventti 1973, jolloin vietettiin uusien opistorakennusten vihkiäisiä ja samalla — vaikkakin parin vuoden verran jälkikäteen — opiston toiminnan alkamisen 30-vuotisjuhlaa. Kun tässä Pirtin Viestissä esitetään kutsu saapua runsain joukoin Kohtavaaraan 29.10.1978, sekin tapahtuu kaksinkertaista juhlapäivää ajatellen. Tuona lokakuun sunnuntaina on näet tarkoitus kokoontua uuden asuntolan tupaantuliaisiin ja samalla juhlaa Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistystä, jonka perustamisesta 8.1.1979 tulee kuluneeksi 40 vuotta. Tällä kertaa siis merkivuoden viettoa on ennakoitu parilla kuukaudella.

Vielä ehdit mukaan

rakennusrahaston kartuttamistakoiisiin! Kaikissa Nurmeksen pankkeissa on opistolla tili — siis Op, Sp, SYP ja KOP, Nurmeks. Postisiirtotili Ku 80220-8 tuo myös lahjasi perille. Tavoitteena on ollut 100 mk/overiilitollainen tai opiston tukija joko kerralla tai vähitellen 10,— tai 20,— mk:n kuukausierinä. Kaikenkokoiset, pienemmät ja isommat lähetykset ovat tietysti tervetulleita. Tilitilanne on tällä hetkellä 17.125,— mk — mitä se onkaan tämän Pirtin Viestin ilmestymisen jälkeen!

Kaksinkertaisen juhlapäivän ohjelma näyttää tällä hetkellä seuraavalta:

Paikka: Opisto, Kohtavaara. **Aika:** sunnuntai 29.10.1978

10 jumalanpalvelus, jossa saarnaa kannatusyhdistyksen kunniajäsen, kanslianeuvos, rovasti Toivo Rappeli, jonka osuus niin tämän viimeisen uudisrakennusvaiheen kuin aikoinaan koko opiston toiminnan käynnistymisessä on ollut merkittävä; liturgina toimii naapurioipiston Lieksan kristillisen opiston uusi rehtori pastori Martti I. Miettinen. **Kirkkokahvin** jälkeen vietetään

12 alkaen päiväjuhlaa, jossa edellä mainittujen lisäksi ovat luvanneet olla mukana kouluhallituksen osastopäällikkö Kosti Huuhka, rovasti Toivo Salomaa ja Leevi Merikallio, lehtori Helvi Valkonen, kaupunginjohtaja Pertti Väinölä sekä rehtorit Osmo Kauppinen, Tuulikki Rantanen, Samuli Kurkaa ja Kyllikki Tiensuu. Nurmeksen uusi kanttori Arvo Mantere esittää yksinlaulua ja jo vihkiäisjuhlissa tutut Anna-Maija Potinkara ja Veijo Kettunen duettoja. Muutakin musiikki-ohjelmaa on luvassa.

Tervetuloa! Kohtavaarassa tavataan lokakuun viimeisenä sunnuntaina!

Nurmeksen ev.opiston kannatusyhdistys r.y. 40 v.

Ote Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistyksen perustavan kokouksen pöytäkirjasta.

Pöytäkirja

Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston kannatusyhdistyksen r.y. perustavasta kokouksesta, joka pidettiin 8/1 1939 Joensuussa opettaja V/. Terän asunnossa. Läsnä olivat opettaja V. Terä, rouva A. Terä, kanttori K. Tiainen, piirisihteeri M. Tenkanen, saarnaaja A. Raninen, maanviljelijät J. Ahtonen ja Honkanen, neiti Elma Sarkkinen ja pastori T. Salomaa.

1 §

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kanttori K. Tiainen ja kirjuriksi pastori T. Salomaa.

II §

Keskusteltiin Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston tarpeellisuudesta ja tulittiin yksimielisyyteen siitä. Sen vuoksi päätettiin perustaa

Kannatusyhdistys osti 4.12.1940 opiston toimintaa varten Nurmeksen maalaiskunnan Lipinlahden kylästä Haikolan tilan rakennusmaaksi ja maineen 170.000 mk:n kauppahinnalla W. ja H. Iksosen perikunnalta. Kuvassa toveriliiton sitemmin korjaama aittarakennus.

Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston kannatusyhdistys. Mainitun yhdistyksen rekisteröimisen vaatimat toimenpiteet jätettiin kanttori K. Tiaisen huolehdittaviksi.

IV §

Yhdistyksen johtokuntaan valittiin kanttori K. Tiainen, opettaja V. Terä, pastori L. Niiranen, piirisihteeri M. Tenkanen, maanviljelijä O. Kuitinen ja E. Honkanen varsinäiseksi sekä rouva L. Pynnönen, maisteri H. Nurmi ja

saarnaaja A. Raninen varajäseniksi.

V §

Tämän pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin neiti E. Sarkkinen ja maanviljelijä E. Honkanen.

Toivo Salomaa, pastori kirjuri

Olemme tänä tarkastaneet ylläolevan pöytäkirjan ja todennet sen oikein laadituksi Kohtavaarassa tammikuun 16. p:nä 1939.

Elma Sarkkinen
Eero Honkanen

Liity Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistys r.y:hyn!

Jäseneksi haluava voi tilata jäsenmaksukortin opistolta. Vuosijäsenmaksu on 10,— mk ja ainajäsenmaksu 150,— mk.

Rehtorimme naimisiin, Tarkemmin sivulla 2.

AMOR-veitikka tempoilee — rehtorimme naimisiin

Hyvät ystävät sekä kylämiehet ja -naiset ovat kyselleet kyselemestä päästyään, miksei Kyllikki, Maija-Liisa, Riitta, Aune ja Paavo ole menneet naimisiin. Kyllikki vastaa aina kysymykseen isänsä sanoin: siihen tarvitaan kaksi. Toiset hymyilevät ja vastailevat: hyvin pyyhki näinkin; pyyhki, pyyhki, kälvällillä itkee ja nyhyhki?!

Jostain kumman syystä esimerkiksi keittiön väen ja muunkin toimihenkilökunnan keskuudessa — siellä käytännön puolella — nämä asiat on hoidettu hyvässä järjestyksessä, mutta nuo teoreetikot, opettajat, vain pohdiskelevat ja jähkällevat ja nyhyivät

päivänkakkaran lehtiä: tykkää, ei tykkää... Mutta nyt on lupotakin tapahtunut kummit: opistomme rehtori avioitui pari sunnuntaita sitten. Pirtin Viestin parhaat onnittelut nuorelle parille. Sulhasen nimi on Samuli Kurkaa. Kyllikki ei ole hänen nuorikkonsa nimi, vaan Leila. Näin piti opiston vaihtaa rehtoria (lokakuun alusta), ennen kuin avioliitosta tuli totta. Mutta Kyllikki aikoo noutaa omansa Tšekkoslovakiasta, jonne hän lähtee yhdeksäksi kuukaudeksi tutustumaan sikäläiseen luterilaiseen kirkkoon ja sen toimintaan sekä opiskelemaan; tullee kohan tohtorina vai tohtorinana takaisin?

Vuodeksi Kohtavaaraan, kirje Pirtin Viestille

"Rakkautta on jakaa saatevarjo sadepäivinä". Tämä lause on yhdessä niistä lehtileikkeistä, joita oli liimattu opiston väen lähettämään sydämelliseen onnitteluaadressiin. Kymmenet ihmiset tutkivat tuota ihastuttavaa vihkostä häissämme 10.9. täällä Vammalan Sammaljoella. Täkäläiset ihmiset ovat kiinnostuneita Nurmeksien opistosta, sillä Vammala on evankelisen herätysliikkeen voimakkaampia alueita. Jotkut, täältä ovat vierailleetkin opistolla. Mm. opiston saaliin aittaritaulukudos oli herättänyt kiinnostusta. Yllättäen tapasin täällä siitä otetun valokuvan. Etäisyys täältä Satakunnasta, sinne Ylä-Karjalaan ei taidakaan

olla niin pitkä kuin kilometrit näyttävät. Minun ajatukseni pyörivät joka päivä ainakin vähän aikaa siellä vaaran juurella, vaikka rakas vaimoni Leila on tärkein ajatteleni kohde.

Olen miettinyt, miten tulen selviytymään niistä töistä, jotka jäävät vastuulleni Kyllikin lähdeyttä lähes vuodeksi Zatonbeikin maahan. Uskon, että opistolla vallitsee rakkauden henki, niin että kuvainnollisesti sanoen saatevarjo jaeetaan sadepäivinä. Jos joku ei osaa jotakin, niin toivottavasti aina löytyy avulias osaava. Jumalaa turvaten ja yhdessä yrittäen työllämme voi olla siunausta.

Minua pyydettiin kertomaan jotakin Leilasta ja itsestäni. En tiedä onko tällainen itsensä kirjoittaminen tarpeellista. Se tuntuu vähän vastenmieliseltä.

Leila on syntynyt ja elänyt täällä Tyrvällä, mikä nykyisin kuuluu Vammalan kaupunkiin. Hänen kotinsa on jommonsa polvessa ollut evankelinen. Nykyisin hän mm. toimii SLEY:n Sammaljoen 70-vuotiaan paikallisosaston sihteerinä. Olen huomannut Leilan käyvän seurakunnan lähetystoimikunnan kokouksissa ja aika usein häntä pyydetään tarjoilemaan perhejuhliin ym. tilaisuuksiin. Hän on työskennellyt viime vuodet kutoma-alan liikkees-

sä. Maataloustyökään eivät ole hänelle outoja. Iltaisin hänet usein tapaa neulekoneen tai kangaspuiden äärestä. Kansanopiston Leila kävi Karkussa.

Minä olen kotoisin Etelä-Karjalasta Taipalsaaren pitäjältä. Kylmillään olevalta kotimökiltäni on Lappeenrantaan matkaa n. 18 km. Olen äitini kuoltua v. 1965 asunut yksin, joten avioliittoon pääsen tuo nyt melkoisen muutoksen elämäni. Olen sodan aikana syntynyt ja isäni kuoli sotavankileirillä 1944, joten hänestä en muista mitään. Evankeliseen liikkeeseen minulla on ollut hieman yhteyksiä jo sen takia, että lähimmät sukulaiseni isän puolelta

OPINSAUNASSA (inessiivi), OPINSAUNASTA (elatiivi), OPINSAUNAAN (illatiivi) TÄ???

Tänä syksynä yleislinjalla aloitti 17 opiskelijaa, joista edellisvuotten tapaan suurin osa (12) on tyttöjä. Viiden pojan joukossa opiskelee Miki Matsu-ura suomea toden teolla, ja hänen menestymisensä näyttää lupaavalta. Muu kurssi pyrki perus- tai keskkoulun suorittamiseen. Useimmat ovat sen kylläkin suorittaneet, mutta lähes kaikki tämän linjan opiskelijat haluavat korottaa aiempia numeroitaan. Edellisinä vuosina suurin osa opiskelijoista on ollut keskkoulun osittain kesken jättäneitä, mutta nyt näitä ei joukossa ole yhtään. Sen sijaan perus- tai keskkoulusta saadut arvosanat ovat jääneet kismittämään ja nyt on lähdeyttävä hakemaan parannusta. Keväällä näemme, miten pääsemme asetettuihin tavoitteisiin.

MIA MIRANDA ASP on kotoisin Lahdesta. Ikää hänellä on 17 vuotta. Hänen harrastuksiaan ovat pianon- ja kitaran soitto. Hän on Nurmeksien kansanopistossa yleislinjalla, joka kestää yhden vuoden. Hänellä on yksi sisko ja kaksi veljeä, hän on perheen vanhin lapsista. Hän suoritti peruskoulun 9. luokan viime keväänä. Hän on luonteeltaan aika vilkkaanpuoleinen. Silmien väri on ruskea ja hiuksien väri myös. Hän alkoi tämän vuoden jälkeen jatkaa Mikkelin musiikkiopistossa.

PAIVI IKONEN on 16-vuotias paljasjalkainen nurmeslainen. Hän on käynyt peruskoulun ja tuli opistoon korotukseen muutamia päästötodistuksen numeroita, ja on siis yleislinjalla. Päivi harrastaa runojen lukemista, yökävelyäkin joskus ja tietysti musiikin kuuntelua. Päivi on tyylikäs, kiva kissanainen ja on ihannepikkusisko. Kaksi luonteen piirrettä on tullut esille voimakkaasti: toinen salaperäinen, teeskentelemätön hymnyttö — mutta se toinen

ovat kuuluneet tähän suuntaan. Mummoni mm. oli vuosisadan vaihteessa perustamassa Lappeenrannan rukoushuonetta. Itse en ole aktiivisesti toiminut SLEY:n piirissä, mutta mielelläni olen käynyt evankelisten tilaisuuksissa. Tämä suunta on minulle herätysliikkeistä läheisin.

Tähän mennessä olen työskennellyt opettajana Kymenlaaksossa, Savossa ja viimeksi pari vuotta Lieksan lukiossa. Seurakuntatyöhön olen tutustunut vain kesä- ja saralomien tuuraajana. On mielenkiintoista nähdä millaista on kansanopistotyö.

Olen koko ikäni harrastanut urheilua. Tosin en ole poikavuosien jälkeen paljon kilpaillut. Hihto ja kestävyysjuoksu miellyttävät. Uskon, että siellä Kohtavaaran rinteillä on hauska kuntolla. Toivottavasti saan lenkkiseuraa.

Samuli Kurkaa

Yleislinja: Pojat: Miki Matsu-ura, ylimpänä Hannu Karppinen, keskellä Ari Laukkanen ja edessä Matti Ollilainen. Tarkarivin tytöt: Mia Asp ja Päivi Ikonen; heidän edessään Pirjo Kukkonen ja Seija Utriainen; toisessa rivissä Irja Kuittinen ja Eeva Savolainen sekä edessä Leena Pennanen ja Birgitta Meriläinen. Kuvasta puuttuvat Tarja Martikainen, Tuula Paajanen, Pekka Pyykönen, Heidi Viitikka ja Sirpa Tuovinen.

puoli paljastaa todelliset kissan kynnet!!! Päivi kutoo, nauraa ja yleisneriolee yleislinjalla ja on luotu suureen maailmaan. — Fantastinen tyyli kapinoid...!

HANNU KARPPINEN on syntynyt Sotkamossa 29.3.61. Kotipaikka sijaitsee Valtimolla. Hän on maanviljelijän poika ja hän on tullut kansanopistoon korottamaan arvosanoja englannissa, ruotsissa, matkassa, fysiikassa ja kemiassa. Hänen harrastuksiin kuuluu syksyllä metsästyks, talvella hiihtäminen ja jääkiekon peluu.

IRJA KUITTINEN Irja on kotoisin Juuasta ja kesäisin asustaa Vuokossa kesämökilään. Irja on 18-vuotias. Irjan harrastukset ovat lukeminen ja musiikin kuuntelu. Irja on syntynyt tammikuun 30. -60. Hän on tullut jo toisen kerran tänne opiskelemaan. Irja korottaa äidinkielen numeroita.

KUKKONEN PIRJO MAA-RIT on kohta 17-vuotias neiton Kolin vaaroilta. Pirjon harrastuksiin voidaan lukea mm. ratsastus, uinti, ym. luontoon liittyvä. Hän on perheen 7 lapsesta toiseksi nuori ja tuli tänne Nurmeksien evankeliseen kansanopistoon suoraan Juuan peruskoulusta kohentamaan peruskoulussa saamia arvosanoja eli hän opiskelee yleislinjalla. Pirjon koti sijaitsee lähellä Ukko-Kolia joten jos joku aikoo ensi kesänä suunnata lomansa Kolille, niin on ehkä hyvä tiedottaa, että Pirjo voi vuokrata aittoja väsyneille matkailisille.

ARI PEKKA LAUKKANEN on syntynyt 1900-luvulla Nurmeksessa. Hän asuu tällä hetkellä Valtimolla. Hänen harrastuksina kuuluu savokiekkoomunta kerran vuodessa ja musiikin kuuntelu päivit-

täin. Arin pääasiallinen tarkeitus on korottaa keskkoulun viidennen luokan arvosanoja ja hän on erittäin tyytyväinen opistoon.

TARJA MARTIKAINEN on 24-vuotias vanhuksemmi, joka kiinnostui vielä opintiestä, ja on nyt aktiivinen ainakin Paavon tunneilla! Hän on ainamennossa ja aina tulossa — aina joka paikassa, rakastaa kahvia ja on hyvä höplättämään. Trja hyväksyy jokaisen ja omaa lieviä tuhlarin piirteitä. Ihania julisteita Tarjan huone on tulluvalle.

BIRGITTA MERILÄINEN, 16, on kotoisin täältä Kohtavaarasta. Hän tuli opistoon parantamaan lähinnä englannin, matematiikan ja ruotsin numeroita. Hän on maanviljelijäperheestä. Birgitta harrastaa musiikin kuuntelua, romaaniin lukua ja pikkuveljen kanssa kiistelemistä. Hän käy opistoa kotoa käsin, koska matka ei ole pitkä. Opistoa hän pitää kauniina paikkana ja opettajia ymmärtäväisinä ja hauskoina. Luonteltaan Birgitta on itsepäinen ja muutenkin aina äänessä, hyvä kun jaksaa tunnint olla hiljaa.

MATTI TAPANI OLLILAINEN on syntynyt Kuopiossa 1960-luvun alkupuolella. Hän on muuttanut tämän jälkeen Nurmekseseen, jossa hän on suorittanut peruskoulun ja tämän jälkeen hän tuli opistolle opiskelemaan kieliä ja matematiikkaa.

SEIJA ORVOKKI UTRIAINEN on juukalainen. Hän on varttia vaille 18 vuotta. Seija on pirteä ja reipas tyttö. Ja on tullut tänne opiskelemaan keskkouluun. Hän harrastaa suunsoittoa ym. mukavaa. Hän on yleislinjalla ja on ammatiltaan keittäjä. Hänellä on neljä veljeä ja kolme siskoa. Seija on sisaruskista

(Jatkuu 4. stv.)

Me häiritään käytännön linjalla

Syksyllä 1976 käytännön linja aloitti vain 15 viikkoa kestäväällä opinto-ohjelmalla. Samalla tavalla opinnot on järjestetty edelleenkin, tosin tänä syksynä ja ensi keväänä kursorin pituus on 16 viikkoa. Tällä linjalla opiskellaan etupäässä teemaviikoittain, jolloin yhden asiakokonaisuuden opiskeluun on varattu viikko pari. Kurssille osallistuu 15 tyttöä, joiden teemoina ovat mm. karjalaiset kankaankirjontatavat, valokuvaus, nahkatyöt, kankaanpainanta ja keramiikka.

OKKI elikkä Orvokki on tuon Bollströmin kukan nimi. Mutta kyllähän meidän Okki onkin kuin kukka. Okki harastaa nukkumista ja puutöitä, ja musiikki on veressä. Hän opiskelee käytännön linjalla, pitää kovasti käsitöistä, varsinkin kankaisten luomisesta. Okki on pirteä tyttö ja herkkyyttäkin löytyy, kunhan syventyy häntä kuuntelemaan.

ELSIEN ASTA on 16-vuotias juukalainen ja tuli käytännön linjalle oppiakseen kutomaan ja miettiäkseen, kiinnostaako häntä vielä tämän jälkeen jokin käsitöihin liittyvä ammatti. Asta tykkää tietysti musiikista, neulomisesta ja runoista. Opistossa on hänen mielestään kiva olla ja paikka on viihtyisä.

LAHJA KORHONEN on 18-vuotias kämpäkaveri, kotoisin Valtimolta. Hiukset vaaleanruskeat, silmät vaalen siniset. Harrastukset: musiikki, kirjallisuus ja urheilu. Luonteeltaan: iloinen ja hassutteleva. Opiskelee käytännönlinjalla joulukuun viidenteentoista päivään saakka.

HELI KYTÖLÄ, yo., 19, asuu Nurmeksessä. Hän harastaa lukemista ja neulomista. Parhallaan hän potee kovaa valokuvauskuumetta. Hänellä on vakaa aikomus ostaa oma kamera. Heli tykkää myös jelistä. Hän kuuntelee mielellään myös Pink Floydia. "He-

ly" tuli käytännön linjalle oppiakseen tekemään työtä myös käsillään, päätarkoituksena kutomaan oppiminen. Helin lempivärejä ovat violetti ja tumman punainen. Ja sen kyllä huomaa hänen vaateuksestaan. Hänen mielestään on ihana olla ulkona, mutta uloslähtö tuottaa silloin tällöin suuria vaikeuksia; esimerkiksi suklaa, musiikin kuuntelu tai lukeminen saattavat viedä voiton terveellisen elämäntapojen asemesta. Tulevaisuudennäkymät eivät ole vielä selvinneet.

LEILA KYLLIKKI LAAKKONEN on syntynyt 13.8.62 Enossa. Nykyinen asuinkunta on Eno. Hiustenväri ruskehtava, silmät vaaleanharmaat, käyttää silmälasia. Harrastukset ovat neulonta ja lukeminen. On käytännönlinjan oppilas.

MAIJA LEHIKONEN on elänyt melkein koko 19-vuotisen elämänsä Hammaslahdessa, ja nyt hän on saapunut Nurmeksen opistoon käytännön linjalle. Maija pitää käsitöistä, on innostunut kutomiseen yms. Maijan tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu pyrkiä Riihimäelle askarteluohjaajapöytöön. Hänen harrastuksina kuuluvat käsitöiden lisäksi runojen lukeminen, ukoilu ja kirjeitten kirjoittelu. Maijan luonne on taiseisen rauhallinen ja hän ei turhista hermostu. Hänen lempilausehduksensa on: "Aijaa!" Maija innostui puutöistä ja olisi voinut viettää verstaassa vaikka useita viikkoja. Ollisikohan hänellä lahjoja puuseppä alalle?

ANITA ja ANNELI LIPPONEN ovat sisarusia Nurmeksen Kohtavaaraasta. Kumpikin opiskelee käytännön linjalle, ja tietysti he asuvat yhdessä, täällä opistolla; kotiin on matkaa vain kilometrin verran. Anita ja Anneli ovat varmasti toistensa parhaat ystävät, sillä heidät tapaa aina

yhdessä. Taitavat tytöt olla ujonlaisiakkin.

TAINA KAARINA NIKKANEN on syntynyt 5.4.60 Nurmeksessä. Nykyinen asuinkunta on Nurmee. Hiusten väri on tummahko, silmien väri on harmaa käyttää silmälasia. Harrastukset ovat Piirustus, satujen kirjoittaminen ja lukeminen. Opiskelee käytännönlinjalla 28.8.78—11.5.79 välisen ajan ja pitää opiskelua joksinkin mukavana, koska hänellä ei ollut paljon muuallekaan mahdollisuuksia hakea.

AILA NUPPONEN, 16-kesäinen söpö Onkamolainen pöröpää, lopetti peruskoulun keuhkua 1978, nousi Nurmeksen junaan 28. elokuuta. Opistolla käytännönlinjalainen kun on, miellisausadus: taaska kutomista? Sanovat häntä hiljaiseksi mutta tietystä seurassa aivan vallaton. Hänellä tahtoo olla ajanvieteongelmia, ja niinpä Aila menee nukkumaan itaisin aivan ajoissa, mutta aamuhätyt tahtoo olla silti liian aikainen; siksiköhän esiintyy aamuhourailuja... Hän tahtoo kävellä umissaan, vai muutenkohan hippaalee salaa? Aila keksii kaikenlaisia kujeita: laitto kerrankin pihlajanmarjoja kaverin peiton alle... Hän on kolmosolun povaja ja tulevaisuuden ennustaja: mistä tämä alkoi, mihin tämä päättyy? "Vastustan"-periaatteesta. Lähtee lenkillekin pienen vastustelun jälkeen.

Huonetoverini LIISA PYYKONEN on syntynyt 26.1.1960 Nurmeksessä. Hänen kotipaikkansa on Nurmee. Hänen silmiensä väri on sininen ja hiustenväri vaalea. Mieluisimpiin harrastuksiin kuuluu pitkät Itälenkit. Opiskelee käytännönlinjalla joulukuun viidenteentoista päivään saakka. Aikoo tämän jälkeen suoraan töihin jos pääsee.

SEIJA SIVONEN on 16-vuotias huonekaveri kotoisin Valtimolta. Hiukset vaaleenruskeat, silmät vihertävät. Harrastukset: musiikki ja urheilu. Luonteeltaan: on luotettavan iloinen. Opiskelee käytännönlinjalla joulukuun viidenteentoista päivään saakka.

Joensuusta on kotoisin Mervi TOROPAINEN, 17. Hän uskoi tulleensa enemmänkin taidepitöiseen opistoon, hän nimittäin harastaa piirustusta, mutta usko kursorin tällaisenaankin antavan jonkinlaista pohjaa tulevaisuutta varten, joka tosin vielä on hieman hämärän peitossa. Mervin harrastuksista voi kai mainita myös musiikin kuuntelun, Joensuussa olevien ystävien ikävöimisen, ja uusien tuttavuuksien solmimisen, puhumattakaan huoneoveriensä naurattamisesta etenkin säädetyin absoluuttisen hiljaisuuden jälkeen: elikkä pitkä ikä on tiedossa sekä "Möövillä" että ystäville, jos vain sananparsa naurun ikää pidentävästä vaikutuksesta pitää paikkansa.

Mus. op. Jarmo Huttu

MIKI MATSU-URA on japanilainen. Hän on kotoisin Saitamasta josta on noin 100 kilometriä Tokioon. Hänelle oli kerrottu Suomesta aivan lapsesta asti. Miki päätti lähteä Suomeen kaksi vuotta sitten. Yksi suomalainen lähetystyöntekijä opetti hänelle suomea neljän kuukauden ajan, jonka jälkeen hän matkusti Suomeen Japanin ja Suomen välisen lähetystyön kautta.

Kun Miki tuli Kuumoon sijaisvanhempiensa luo, hän osasi suomea hyvin vähän, mutta sijaiskodissa haluttiin

SUSANNA LO, 21-vuotias pirteä Uuden-Seelannin tyttö, on tullut toiselta puolen maapalloa tänne pieneen Suomeen ja pikkuruisen Nurmeksen kaupunkiin. Hän opiskelee täällä käytännön linjalla. Susannalla ei olekaan aikaisempaa kokemusta käsitöalalta, sillä hänen aikansa on kulunut yksinomaan opiskellessa... mutta oppia ikä kaikki.

Susanna on pieni ja piristävä olemus opistollamme, hyvin sopeutuva ja kiva huonekumppani. Häneltä saamme myös ilmaista englannin kielen harjoitusta, koska hänen äidinkiensä on englanti.

JARMO HUTTU, synt. 17.11.55 Pielavesi. Olen käynyt kouluni Imatralla, josta siirryin Helsinkiin v. -73 Sibelius Akatemian sotilasjohtajalinjalle. Siellä opiskelin lukuvouden fagotin, baritonin ja pianon soittoa. Sieltä siirryin Kuopioon jossa opiskelin 3 vuotta ortodoksisessa pappisseminaarissa kanttoriksi. Viimetalven olin arnejassa, jossa minut koulutettiin sotilasdiakoniksi. Harrastan musiikin ohella valokuvausta.

opettaa Mikille suomea. Niinpä Miki oppi suomen kielen tärkeimmät sanat ja sanonnat. Nyt hän voi käydä kaupassa yksinkin. Miki on innostunut kovin sijaiskodinsa maataloustöihin ja on erityisen ihastunut maalaismaimesta, jollaista Japanissa on enää vähän jäljellä.

Miki on lyhyt ja mustalukainen niin kuin japanilaiset yleensä. Hän on luonteeltaan rauhallinen, mukava ja auttavainen. Hänen harrastuksiaan olivat Japanissa judo, baseball, musiikin kuuntelu ja ukeminen. Kun Miki tuli Suomeen, häneltä jäi judon ja baseballin harrastus, tilalle tuli Suomen kielen opiskelu, lukeminen ja kirjoittaminen. Suuri osa hänen vapaa-aikastaan menee musiikin kuuntelemaan. Hänen suosikkiyhtyeensä on Queen, jota hän kuuntelee melkein aina.

Miki on tyytyväinen Suomeen ja opistoon, ja me olemme tyytyväisiä Mikiin ja yritämme auttaa häntä parhaamme mukaan, vaikka japanin kielen taitomme ei aina riitäkään kaikkien tilanteiden nopeaan ratkaisemiseen.

Hänen isänsä ja äitinsä ovat muuttaneet Kiinasta Uuteen-Seelantiin ja asuneet siellä noin 22 vuotta. Susanna on seitsemälapsista perheestä vanhin; hänellä on kaksi veljeä ja neljä siskoa, ja he kaikki ovat syntyneet Uudessa Seelannissa. Hänen isänsä on baptistipappi Uuden-Seelannin kiinalaisessa yhteisössä.

Susannalle tämä on ensimmäinen kerta olla poissa kotimaastaan. Hän on Suomessa ICYE-vaihto-oppilana ja tulee asumaan täällä vuoden, joten hän ehtii kokea elämänsä ensimmäisen "valkoisen joulun".

Susanna on kiinnostunut kokkaamisesta... kielellirillä Konginkankaalla hän sai ensimmäisen tilaisuutensa leipäpöytä, jota hän nyt rakastaa (varsinkin mustikkapiirakkaa). Jäätelö kuuluu myös hänen suurimpiin herkkuihinsa. Mutta Susanna kaipaa kuitenkin kiinalaista ruokaa.

Susanna toivoo pääsevänsä sosiaalityöntekijäksi palattuansa Uuteen-Seelantiin. Hän uskoo saaneensa paljon valtuutetta erilaisista ihmisistä suomalaisien parissa työskentelevään ja se tulee auttamaan häntä hänen tulevassa ammatissaan.

Potretissa käytännönlinjan tytöt, Takarivissä vasemmalta: Heli Kytölä, Anneli Lipponen, Mervi Toropainen, Asta Elsinen ja Leila Laakkonen. Keskirivissä vasemmalta lukien: Anita Lipponen, Seija Sivonen, Liisa Pyykönen, Orvokki Bollström ja Aila Nupponen. Eturivissä neidit: Lahja Korhonen, Eila Tuovinen, Maija Lehikoinen ja Susanna Lo. Kuvasta puuttuu Taina Nikkanen.

Kirkollisvaalit marraskuussa. Äänestä!

